

Sygn. akt VIII U 74/14

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 6 listopada 2013r. znak (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. przyznał B. B. prawo do emerytury od dnia 1.04.2013r. tj. od osiągnięcia wieku emerytalnego.

/decyzja k. 261-264 – akt ZUS/

W dniu 10 grudnia 2013 roku B. B. , reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika, złożyła odwołanie od wskazanej decyzji ZUS I Oddział w Ł., w którym zakwestionował wysokość świadczenia .

/odwołanie k. 2-5/

Organ rentowy wniósł o

Sąd ustalił co następuje:

B. B. urodziła się w dniu (...)

/okoliczność bezsporna/

Wnioskodawczyni posiada stałe miejsce zamieszkania w K. .

/okoliczność bezsporna/

W dniu 21 marca 2013r. wnioskodawczyni zgłosiła wniosek o przyznanie prawa do emerytury.

/wniosek k. 1 akt ZUS/

Decyzją z dnia 7 maja 2013r. ZUS I oddział w Ł. Wydział (...) i Umów Międzynarodowych w Ł. przyznał wnioskodawczyni **zaliczkę na poczet** przysługującej emerytury od dnia 1.04.2013r.

/decyzja k. 65/66 akt ZUS/

Zaskarżoną decyzją z dnia 6 listopada 2013r. **znak (...)** Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. przyznał B. B. prawo do emerytury od dnia 1.04.2013r. tj. od osiągnięcia wieku emerytalnego.

/decyzja k. 261-264 – akt ZUS/

Także - decyzją z dnia 6 listopada 2013r. **znak (...)** Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. przyznał B. B. prawo do emerytury od dnia 1.04.2013r. tj. od osiągnięcia wieku emerytalnego , na podstawie art. 53, art. 26 i art. 183 Ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych . Emerytura , tak wyliczona została zawieszona , gdyż okazała się świadczeniem mniej korzystnym

/decyzja k. 265-268 – akt ZUS/

Także decyzją z dnia 6 listopada 2013r. **znak (...)** Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. przyznał B. B. prawo do emerytury od dnia 1.04.2013r. tj. od osiągnięcia wieku emerytalnego, na podstawie art. 53, art. 26 i art. 183 Ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych . Emerytura , tak wyliczona została zawieszona , gdyż okazała się świadczeniem mniej korzystnym

/decyzja k. 269-273 – akt ZUS/

Sąd zważył co następuje:

Przedmiotem sporu jest ustalenie wysokości , przyznanego przez ZUS , świadczenia emerytalnego, a zatem sprawa należy do – spraw z zakresu ubezpieczeń społecznych .

Z dokonanych ustaleń wynika, że świadczenie wnioskodawczyni , ustalone decyzją zaliczkową z dnia 7.05.2013r. było wnioskodawczyni wypłacane .

W sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych - jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej – właściwy jest sąd, w którego okręgu ma miejsce zamieszkania (siedzibę) strona odwołująca się od decyzji wydanej przez organ rentowy (**art. 461 § 2 k.p.c.**). Cytowana regulacja, przy uwzględnieniu treści **art. 461 § 2¹ oraz § 2²** określa swego rodzaju właściwość wyłączną w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych, którą może modyfikować tylko zastosowanie § 3 tego przepisu, a także postanowienia przepisów szczególnych odnoszących się do systemu ubezpieczeń społecznych.

Art. 461 § 2². ⁽⁶⁶⁾ W sprawach, w których nie można określić właściwości sądu według przepisów § 1-2¹, właściwy jest sąd, w którego okręgu ma siedzibę organ rentowy.

Wykładnia językowa art. 461 § 2² k.p.c., prowadzi do wniosku, że wskazany w niej wyjątek od zasady ogólnej, rozstrzygającej o właściwości miejscowej sądu w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych, dotyczy faktycznie spraw, w których świadczenie z ubezpieczenia społecznego jest już wypłacane.

Jednakże w ocenie Sądu Okręgowego , w niniejszej sprawie, występują ważkie racje, które jednoznacznie przesądzają o konieczności odstąpienia od wyników wykładni językowej. Argumenty, przemawiające za wyspecjalizowaniem wyodrębnionych jednostek ZUS do załatwiania spraw z uwzględnieniem regulacji unijnych w zakresie zabezpieczenia społecznego, nie implikują uprawnionego wniosku , który mógłby przemawiać za koniecznością wyspecjalizowania się konkretnych sądów w zakresie rozstrzygania spornych spraw z tej dziedziny.

Z art. 461 § 2 k.p.c. wynika właściwość ogólna , która winna mieć zastosowanie w przedmiotowej sprawie. Aczkolwiek, Sąd ma na uwadze, że art. 461 & 2 ze zn. 2 k.p.c stanowi zawężenie tego przepisu do spraw, w których ubezpieczony otrzymuje świadczenie.

Na rzecz odstąpienia od wykładni językowej , **przemawiają sugestywnie względy systemowe i funkcjonalne. Ustawodawca ustanawiając w art. 461 § 2 k.p.c. generalną regułę, że właściwy w sprawach z zakresu ubezpieczenia społecznego jest sąd, w którego okręgu ma miejsce zamieszkania strona odwołująca się od tej decyzji uznał, że elementem decydującym jest ułatwienie ubezpieczonym załatwiania ich spraw.** Zważywszy, że są to często osoby mające z powodu wieku, stanu zdrowia, sytuacji rodzinnej lub stanu majątkowego ograniczoną mobilność, umożliwienie im załatwiania spraw w sądzie właściwym ze względu na miejsce zamieszkania ubezpieczonego jest w pełni uzasadnione.

Zgodnie z brzmieniem art. 200 § 1 k.p.c. sąd, który stwierdzi swą niewłaściwość, przekaże sprawę sądowi właściwemu. Postanowienie sądu może zapaść na posiedzeniu niejawnym.

Wobec powyższego, Sąd na podstawie **200 & 1 k.p.c** przekazał sprawę Sądowi Okręgowemu Wydziałowi Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w K. .

Zarządzenie: odpis postanowienia doręczyć pełnomocnikowi ZUS z pouczeniem o sposobie i terminie zaskarżenia , wyrażając zgodę na wypożyczenia kt ZUS